

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

I forlængelse heraf kan jeg sige til hr. Tom Behnke, at det er da intet problem, hvis hr. Tom Behnke vil have indført muligheden for at bruge mobiltelefon, når man kører på cykel. Så kan man jo bare indbygge den i cykelhjelm.

Jeg vil også sige som eksempel, at i dag er der netop mulighed for i bilerne med de nye installationer, at selv om radioen er gående, afbrydes den, når der er trafikmeldinger. Men den afbrydes også, når der er indgående telefonsamtaler, og så kan du umiddelbart tage samtalen, når det ikke er en håndholdt mobiltelefon. Det er også det, ministerens forslag lægger op til, det er det, der er væsentligt. Vi vil ikke forbyde at tale i telefon i bilen, vi vil bare sikre, at det sker mere forsvarligt. Det er det, det handler om, og det er i øvrigt også derfor, det er forbudt at samtale med føreren i bussen, når han kører, fordi han skal have sin opmærksomhed rettet mod færdslen.

Men som sagt: Trafikministerens forslag tager sigte på de nye tekniske muligheder, så vi ikke taler om et forbud mod at tale i telefon i bilerne, men om at bruge den rigtige telefon, nemlig den, man ikke skal holde i den ene hånd.

Formanden:

Jeg går ud fra, at hr. Erling Christensen brugte ordet »du« synonymt med »man«, så der ikke var tale om direkte tiltale.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten synes, det er udmærket, at der tages initiativ til at styrke færdselssikkerheden, så vi kan godt støtte lovforslag nr. L 54, ligesom vi synes, det er fint, at regeringen vil tage nogle initiativer i tilfælde af, at forslaget ikke bliver vedtaget. Men for en anden gangs skyld synes jeg altså godt, at regeringspartierne kunne øve sig i at stemme for de ting, de er enige i, uanset hvem der kommer med forslaget.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan godt forstå advarslerne mod for mange forbud og specielt mod forbud, der er vanskelige at håndhæve. Vi har en god tradition her i landet for at forbyde så lidt som muligt og kun gøre det dér, hvor det er absolut nødvendigt.

Ikke desto mindre har vi stor sympati for det forslag, der foreligger her, og jeg synes, det er en dårlig grund til at afvise det, at man kan komme med en hel række andre eksempler, som også er

med til at gøre bilkørsel mindre sikker. Det i sig selv kan ikke være nogen grund til at undlade at skride ind dér, hvor det er særlig farligt, og hvor der findes andre løsninger; det er jo en del af hemmeligheden ved at øge sikkerheden.

Hr. Brian Mikkelsen sagde, at fordi knive kan være farlige, forbyder vi ikke knive. Men hr. Brian Mikkelsen har ikke ganske ret; der er visse former for knive, det er forbudt at medføre, det drejer sig bl.a. om særlig lange knive, og jeg mener også – men husker det ikke helt præcist – at det forbud også gælder for springknive. Den slags genstande kan man have i sit hjem, men man må ikke medtage dem, så der er altså fortilfælde, hvor der er visse restriktioner – alt sammen naturligvis med den hensigt at gøre færden det ene, det andet og det tredje sted så lidt usikker som muligt.

Hr. Tom Behnke har ganske ret i, at det farligste er de øvrige trafikanter, og for de øvrige er man selv måske farlig. Men det er ikke noget argument for ikke at lave restriktioner dér, hvor der – som jeg allerede har sagt – er andre løsninger, som teknikken allerede har frembragt. Man kan med større ret og større logik sige, at netop fordi det er farligt at begive sig ud i trafikken, må vi sætte de stopklodser ind, som er fornuftige og rimelige, og i hvert enkelt tilfælde overveje, om det kan lade sig gøre her.

Jeg er meget tilfreds med ministerens tilsagn om, at han også i dette tilfælde vil påtage sig det forberedende arbejde, så forslaget bliver så grundigt og gennemtænkt som muligt, og derfor kan jeg ikke være helt enig med fru Jette Gottlieb, der siger, at man da godt kan stemme for forslag, selv om de kommer fra andre. Det kan man selvfølgelig godt. Ministeren og regeringspartierne i øvrigt har jo også vist sympati for forslaget, og jeg er sikker på, at forslagsstilleren selv ikke har noget imod et tilsagn fra ministeren om, at han vil arbejde med sagen og få forslaget udformet på en måde, der gør det så brugbart som muligt.

Må jeg slutte med at erindre ministeren om, at han ved behandlingen af de to forrige forslag, nemlig om benyttelse af busbaner, lovede, at forslaget ville komme i begyndelsen af 1997, og at han har lovet det samme her. Jeg tror også, vi i næste uge skal behandle et forslag, hvor jeg næsten kan forudsige, at ministeren også vil love at komme med sit eget forslag. Men pas nu på ikke at blive for letsindig, hr. minister, og lov os ikke for meget med hensyn til begyndelsen. Det kan jo godt være, at begyndelsen af 1997 går